

NEON ΕΤΟΣ

ΤΟΥ κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Τὸ ἔτος 1970 ἔδωσε, ἀφοῦ ἐχαρίσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἡμέρας χαρᾶς καὶ λύπης, ὥρας εὐτυχίας καὶ σιγηρᾶς θλίψεως, καὶ ἀνατέλλει τὸ 1971, μὲ πολλὰς εὐχὰς καὶ ἐλπίδας, ἀπὸ οἰκονομικοῦ ἀγαθοῦ διὰ μίαν καλυτέραν αὐρίον. Τὸ ἐρχόμενον ἔτος φωτίζεται ἀπὸ μίαν ἐλπίδα, ἡ ὁποία ἐγκατέλειπε πλεόν τὴν περιχώρην τῆς χιμαίρας: τὴν ἐλπίδα τῆς εἰρηνικῆς διαδιώσεως. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων πόθος βαθύτερος καὶ θερμότερος ἀπὸ τὸν πόθον τῆς εἰρήνης. Μέσα εἰς τὰ βολὰ προσηνύματα ἐνὸς ἀπειλουμένου ὀλέθρου, ἀναθάλλει πάντοτε ἡ ἰδία ἐκείνη ἐλπίς, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀπὸ τοῦ λίκνου τοῦ κόσμου, ἡ διεκδικησις τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους ἐπὶ τῆς γῆς: ἡ ἐλπίς ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀντιληφθῇ τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς ζωῆς.

Ἡ Ἑλλάς εὐχεταὶ καὶ ποθεῖ τὴν εἰρήνην, διότι γνωρίζει ὅτι καρπὸς ἐνὸς πολέμου δὲν εἶναι ἡ εὐημερία οὐδενὸς λαοῦ. Ὅστε ἡ εὐτυχία τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ ἡ καταστροφή καὶ τὸ πᾶθος καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία καὶ ἡ κατακρύψις τῶν εὐγενεστέρων καὶ ὠριωτέρων πραγματοποιήσεων τὸν ἀνθρωπίνου γένους καὶ ὅτι ἡττημένοι δὲν εἶναι μόνον ὠρισμένοι λαοί, ἀλλὰ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος. Δι' αὐτὸ ἀὶ ἐλπίδες μας στρέφονται πρὸς μίαν γαληνιάν, αὐρίον, αἱ δὲ καρδίαι μας ριγοῦν ἀπὸ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα τῆς εὐτυχίας.

Ἄνικανος ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιτελέσῃ μόνος τοῦ ὅτι δὴποτε, ἀνίκανος νὰ προῖδῃ κατὰ τί, αἰσθάνεται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων ἀνασκόπησεων, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἔταξεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν Ὑπερτέραν Δύναμιν, πρὸς τὸν Ἀνώτατον Νοῦν, πρὸς τὴν Μέγα Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσίν του. Πρὸς τὴν Δύναμιν αὐτὴν πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ στραφῶμεν σήμερον καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐνίσχυσιν της ὥστε νὰ ὑποστώμεν τὰς νέας ἐπιθέσεις τὰς ὁποίας μᾶς ἐπιφυλάσσουν αἱ ἀντί-ἔξοι περιστάσεις τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ κλονισθῶμεν.

Ἡ Ἑλλάς, κατὰ τὴν μακραιωνία ἱστορίαν της διήνησε δρόμους τραχέας καὶ ἀνάντεας καὶ εἰς τὰς ἀνάθους καὶ τοὺς κρημνοὺς κατέλειπε ἀφρονὸν αἷμα καὶ πολλὰς σάρκας, ἀλλὰ καί ἦταν πρὸς στιγμὴν ἐστάθη, ἡ γ ἐ ρ θ η καὶ πάλιν καὶ ἐθάδιζεν πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης.

Τὸ νέον ἔτος 1971 τὸ ὑποδεχόμεθα μὲ πλήρη αἰσιοδοσίαν καὶ χαρὰν διότι πιστεύομεν διὰ μίαν καλυτέραν καὶ εὐτυχέστε-
ραν αἰῶνα...

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Ἐπίτιμος Δικηγόρος

Σχολική Έορτη εις Καρβουνάδες

Εἶχε τὴν ἔμπνευσιν τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τοῦ Σχολείου Καρβουνάδων — Κωνσταντίνου νὰ ὀργανώσῃ μὴ Ὀρθοπεδικὴ Ἑορτὴ τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ ἔκλεινε τὸ Σχολεῖο λόγῳ τῶν Ἀγίων Ἑορτῶν, ὥρα δὴ μ.μ. αὐτὴν 4ην ὥρα τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἄρχισαν γονεῖς καὶ χηδεμόνες τῶν μαθητῶν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ ἐξαιρετικῶς ὠραῖο Σχολεῖο τῶν Καρβουνάδων, εἰς τὸ ὅποιον ἔχει κτισθῇ εἰδικὴ ἐξέδρα τύπος σκηνῆς, ἡ κριθῶς διὰ σχολικὰς ἑορτάς, καὶ τὸ ὅποιον ἀντήγειρε μὲ ὀλόκληρον τὴν δαπάνην, ὁ εἰς Αὐστραλίαν ἀποδημιὸν κ. Νικόλαος Π. Λουράντος. Ὅταν ἔφθασε ἡ ὥρα τῆς ἐνάρξεως, ἡ δὴ μεγάλαις αἰθούσας τοῦ Σχολείου ἦσαν ἀσφυκτικῶς γεμάτες. Γονεῖς πάντες παρόντες καὶ ὁλόκληρος ἡ νεότης τῆς σχολικῆς περιφέρειας. Καὶ ὁ διδάσκαλος κ. Γεώργιος Βάμβουνας παροῦσης καὶ τῆς κυρίας Λουράντου Ἀλεξάνδρας διδασκαλίσσης, κηρύσσαν τὴν ἐνάρξιν τῆς ἑορτῆς ἀπήγγειλε Ἐθνικὴν σπουδαίαν ὁμιλίαν τὴν ὅποιαν παρηκολούθησαν μετὰ προσοχῆς πάντες οἱ συγκεντρωθέντες ἐνθουσιασθέντες. Ἐν συνείχεῃ ἤρχισε ἡ παράστασις μὲ ἔργον «ἡ Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, κάθωθεν τῆς ἐξέδρας εἶχε τοποθετηθῇ τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρον, στολισμένον μὲ διάφορα μικρὰ δωράκια καὶ περιτυλιγμένον μὲ ἡλεκτρικὸ καλῶδιον, μὲ ἔγχρωμα ἡλεκτρικὰ φωτάκια, παρουσίαζε κατὰ τὸ ἔκτακτον. Τέτοιον

ἑορτῇ δὲν εἶχε γίνῃ ποτέ.
 Τὰ παιδάκια Ε' καὶ ΣΤ' τὰ
 ξειῶς ἔπαιζαν ἄριστα τὸν ρό-
 λον, τῶν ἀτόμων τῆς παραστά-
 σεως, μάγων, Ἀγγέλων κλπ.
 καταχειροκροτηθέντα. Ὁμοίως
 ἐτελείωσε ἡ παράστασις ἔσυνε
 χιθίστην ἀπὸ τὰ ἴδια παιδιὰ
 διάλογοι ὥραιοι καὶ ἐπηκολού-
 θησε ἡ ἀπαγγελία ποιημάτων
 ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν μικροτέρων
 τῶν τάξεων, βλα, ἐνα - ξνα,
 χειροκροτηθέντα. Καὶ ἡ πρω-
 τοφανῆς Θρησκευτικὴ ἑορτὴ
 διὰ τὴν περιφέρειάν μας, ἐτε-
 λείωσε μὲ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον.
 Ἡμεῖς, πού με ἐξαιρετικὸ
 ἐνδιαφέρον παρακολοθησαμε
 τὴν ὅλην ἑορτὴν, ζητήσας ἀπὸ
 τὸν κ. Διευθυντὴν, τὴν ἄδειαν
 πρὸς τοῦτο, ἀπευθύνανμε μερι-
 κά λόγια πρὸς τὸ διδακτικὸ
 προσωπικόν, ἐκφράσας τὰ συγ-
 χαρητήριά μας διὰ τὴν Ἑθνι-
 κὴν Ὑπηρεσίαν πού προσέφε-
 ραν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν
 κατόικων, προσθέτας ὅτι εἶναι,
 πιστοὶ ἐκτελεσταί, τῶν Κρατι-
 κῶν ἐντολῶν, νὰ πλάσουν τὴν
 ζῆμιν αὐτὴν καὶ νὰ καταρτί-
 σουν τὴν γενεάν τοῦ μέλλον-
 τος, μὲ ἀξίους Ἕλληνας καὶ
 Ἑλληνίδας.

Καὶ ἄφ' οὗ ὅλοι οἱ κάτοικοι
συνεχάρησαν τὸ διδασκτικὸν
προσωπικὸν διευλύθημεν.
Ἐδινεμερήθη δὲ εἰς ὅλους τοὺς
μαθητὰς καὶ μαθητρίδας ἀπὸ ἑ-
να μικρὸ δῶρο διὰ κλήρου, καὶ
δραχμαὶ 55, προϊόντα δωρεᾶς τοῦ
ἐν Ἀμερικῇ ἀποδημοῦντος συγ-
χωριανοῦ ματ. κ. Γεωργίου Θ.
Τράνε, ἀποστελλομένης συνε-
γῶς κατ' ἔτος.

ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

KATAΒΕΤΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑΝ

Ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν εἰκοσάρων ἐτῶν καὶ καταβέτομεν τὴν γραφίδα. Ἐγραψα πολυφορὲς καθ' ὅλον, αὐτὸ τὸ διάστημα καθ' ὃ ἐξέδιδα τὴν μνημογραφίδα, ὅτι μετὰ τὴν γυναστήν εἰς τὸ τοπικὸν περιβάλλον μορφώσῃ μου καὶ ὡς ἐδημοσίευσα συχνὰ - πυκνὰ διὰ κάθε ὥστών μου, ὅτι ἤμουν ὁ ἐλαχιστότατος πάντων (μετὰ μόρου) Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ 1900 τῶν 4ων τάξεων) ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτελῶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν. Οὐχ' ἦτοτον ὅταν κατ' ἀρχὴν ἐξηναγκάσθην, ἀπὸ τούτων ἄγριανθρώπουσι κοσμομορφίταις πού ἄδικα με συνέλαβον (ὅπως χιλιάδας ἀλλοτρίων μας) καὶ με ἔσυραννοῦσαν εἰς τὸν Πάρωνα ἐπὶ 76 ἡμέρας νὰ συγγράψω τὰ γυνωστὰ δύο βιβλία μου: 1) «Αἱ 76 ἡμέραι τῆς φυλακῆς μου, ἡ Ἐαμικὴ τυραννία στὰ Κύθηρα» καὶ «Τὰ Κύθηρα Σκλαβωμένα», ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ ἀρχίσω τὴν σίαν τῆς μικρῆς ἐφημερίδος μου στεροῦμενος, παρὰ πλεονα γὰρ ἔλλειψι μορφώσεως καὶ οἰκονομικὴν εὐχέριαν, διότι γὰρ ὁ κ. Σβώλος μᾶς εἶχε ἀχρηστεύει κάθε οἰκονομικὴν ἔδρα.

Παρά ταῦτα ἡμῶς, δὲν ξέρω πῶς, ἐπροχώρουν καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνω συνδρομὰς (διότι θὰ ἦτο γελοῖον νὰ ζητῶ συνδρομὰς διὰ τὸ ψυχολογικὸ αὐτὸ) καὶ ἔτσι ἐσυνέχισα μέχρι σήμερον. Κατὰ τὴν περίοδον τὴν πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου τοῦ 1967 μερικὸν ἑτῶν τῆς ψυχολοκράτειας εἶχον ἀραιώσει τὰς ἐκδόσεις διότι οἱ ψυχολοκράτες δὲν ἀνέγνωναν τὰ γραφόμενά μας. Ἀναγνωρίζω, ἔχω ὑπ' ὄψει μου πάντοτε τὸ «γινῶσι σαυτὸν», ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προσφέρω μεγάλα πράγματα, ἀλλὰ ὅπως ἐποίησα δὲν ἔβλαψα. Καὶ με ἡμέραν ἐπιοχώρημα τὸ μικρὸ αὐτὸ ἔργον μου, μὲ μία καὶ μόνη ἐπιδίωξιν νὰ μὴ βλάψω οὔτε ἄτομα, οὔτε κανένα καὶ μόνος σκοπὸς ἦτο ἡ ὑποστήριξις τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁσίων τῆς ἀγαπημένης μας Ἑλλάδος καὶ ἐν συνόλῳ τῇ Ἑθνικῇ καὶ Χριστιανικῇ Αὐτῇ ἀξίᾳ. Εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διέβησα καὶ ἤμουνα ἑτοιμὸς νὰ διαθέσω τὸ πᾶν καὶ τῇ ζωῇ μου ἀκόμη. Ἐχὼ ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν, δὲν με ἐλέγχει καμία πρᾶξις μου, εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Ἐχρησιμοποίησα τὴ πέννα εὐσεβειζήτα.

Δυνατόν νὰ ἐπίκρανα ἀνθρώπους γνωστούς καὶ ἀγνώστους, εἴτε ἐν γνώσει μου, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ μου, ἀλλὰ οὐδέποτε ὑπῆρξε δόλος, μίσος ἢ ἀτομικὸν συμφέρον. Θὰ ἐπρόκειτο, εἰς τυχόν τοιαύτας περιπτώσεις, ἡ τὸ Ἐθνικὸν καὶ Χριστιανικὸν συμφέρον τῆς Ἑλλάδος μας, ἢ πρᾶξις καταπατήσεως ἐν ψυχρῷ τῆς Δικαιοσύνης.

Καταθέτων τὴν πένα προσθέτω: Ἀπευθύω ταπεινὰ καὶ εὐλαδικὰ ἐχαριστήρια στὸ Παντοδύναμο Θεό, ποῦ παρ' ἀξίᾳ μου, με ἐδόθησε εἰς τὸ μικρὸ αὐτοῦ ἔργον μου. Ἐκφράζω θαυτατὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς συνεργάτας μου τοὺς διαφόρους εἰς ὁποῖοι οικειοθελῶς μοῦ ἐπέστειλαν διὰ τῆς συνεργασίας των τὸ μικρὸ καὶ φύλλο, ποιοῦντες ἑξαιρετικὴν μνείαν 1) τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας Ἀσπασίας Γρίκα, 2) τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας Τριάρχη Μαρίας καὶ 3) τοῦ ἀξιοτίμου Δικηγόρου κ. Ξενοφώντος Χατζησαράντου, τὸν ὅποιον εἶχον γνωρίσει μικρὸν καιρὶ ἀπὸ ὅταν ὑπηρετοῦσα εἰς τὸ Ὑπερβολικὸν Πυροβολικὸν ὡς λοχαγὸς - Σιτιστὴς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς του Συνταγματάρχου τότε Ἰωάννου Χατζησαράντου τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἰδιαιτέρως με ταπεινώσιν καὶ εὐλάδεαν ἀσάξιοιαι τὴν δεξιαντὸν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτην πρώην Κυθήρων κ. κ. Μελετίου καὶ ἐκφράζω τὴν θαυτατὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς Αὐτὸν διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὁλικὴν συμπαράστασίν Του. Καὶ τελικῶς ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον κύριον Δαμιανὸν Στρομπούλην διὰ τὴν μεγάλην ἐξυπηρέτησίν μου ποῦ ἐπρόσφερε εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος μου.

Ἐπίσης εὐχαριστῶ τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ποὺ μετριοῦν-
ται στὰ δάκτυλα σχεδόν, οἱ ὁποῖοι οἰκιοθελῶς μὲ συνέδραμον
οἰκονομικῶς καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὀλίγον (διότι ἀπὸ
καπάνης δὲν ζήταγα τίποτα) καὶ δὲν ἔπαιπτεν ὅλο τὸ θάρος τῆς
καπάνης καθὲς ἐκδόσεως ἐπάνω μου. Γράφω ἐπίσης, ἐπειδὴ ὁ
πίπλος εἶναι «Ἀλήθεια τῶν Κυθῆρων» καὶ εἶναι ἡ τελευταία ποὺ
κυκλοφορεῖ, ἐκτός, ἂν διάφοροι λόγοι, μὲ υποχρεώσουν εἰς τοῦ-
το. Τὸ πικρὸν παρπῶνον, 1) διότι οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήνας
Κυθηραῖκοι Σύλλογοι τὰ εἰκοστήτεσσα αὐτὰ χρόνια δὲν ἠθέ-
λησαν ποτὲ νὰ γράψουν νὰ τοὺς στέλνω τὸ φύλλον καὶ μὲ ἡ-
γνόησαν. Φαίνεται ὅτι τὸ ἐθεώρησαν ὑποτιμητικόν,

Καὶ διὰ τελευταίαν φοράν θέτω τὴν ὑπογραφήν μου.

ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜΑΝ. ΣΤΑΘΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἐγραψα ἐπιαναυλιμμένως
 γιὰ τὴν ἀνάπηρη Δεσποινίδα
 Ἐφη Κοκκίνη καὶ ἐσύστηκα
 εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου ὅτι
 μιὰ μικρὰ βόθθεια στὴν ἀτυ-
 χη αὐτὴ κοπέλα θὰ ἦτο θεά-
 ρεστος πρᾶξις. Ἡδὼ ἀναγγέλ-
 ω πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μου
 ὅτι τὸ πτωχὸ αὐτὸ ἀτυχὸ κορί-
 τι, κατόπιν τῶν βοηθημάτων
 τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἐξέ-
 δωκε μισρὸν ὥραιον διεθλίον μὲ
 ἐξαίρετικὸν ὥραιον ἐμφάνισιν
 καὶ μὲ ἐξαιρετικὰ ὥρατα ποιή-
 ματα τὰ ὁποῖα συνέταξε μόνη

της. Τὸ βιβλίον αὐτὸν μὲ τί-
τλον: «ΦΛΟΓΕΣ», καὶ μὲ ὡ-
ραία ἐμφάνησι μὲ 80 ὀδομή-
χοντα σελίδες μὲ ἐξαιρετικὸ
χαρτί λευκὸ τὸ στέλλη θπου
δήποτε στὸ Ἑσωτερικὸ μὲ 30
δραχμῶς.

Ἡ Διεύθυνσις της: ΕΦΗ
ΚΟΚΚΙΝΗ, Ρούμελης 10 Ἀρ-
γυρούπολις Γλυφάδας Ἀθή-
νας.

Κάθε ἀναγνώστης μου ἔσ
τὴν βοήθησι. Ἄς ἀγοράσῃ τὸ
βιβλίο.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τὸ τελευταῖον μου πρόγραμμα

Μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρηκολούθησε ἡ κοινὴ γνώμη ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο (τὸ ὅποιον δὲν λείπει ἀπὸ κανένα σπίτι), τὰς προγραμματικὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Σεβαστοῦ μας Προέδρου τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ τὴν δια-
 φώρον κυρίον κυρίον, Ὑπουργὸν. Κατενθουσιάσθη ὁ Λαός. Δὲν
 μπορῇ πέννα νὰ γράψῃ, ζεῖ αἰσθάνεται, ὁ ἀπλὸς Λαός. Εἶναι
 θαύματα τὰ τελούμενα. Ἡ νεότης, φυσικὰ πού δὲν εἶχε γνωρί-
 σῃ, τὸ παρελθὸν τὴν φαυλοκρατίαν δὲν θὰ τῆς φαίνονται πε-
 ρίεργα, θὰ τὰ θεωρῶν φυσικά, ἐνῷ ἡμεῖς οἱ γέροντες πάντες
 οἱ ὀρμηώτεροι τὴν ἡλικίαν σταυροκοποῦνται, μένουσιν ἄφωνοι. Θεῖα
 Δύναμις, Θεῖα εὐδοκία τὰ γινόμενα. Τὰ δισεκατομμύρια πού
 ἀναγγέλλονται κάθε ἡμέρα διὰ διάφορα ἔργα εἰς ὅλην τὴν
 Ἑλλάδα εἰς ὅλα τὰ νησιά, εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς ὅλα τὰ
 χωρία, εἰς ὅλους τοὺς συνοικισμούς. Μία εἶναι ἡ γενικὴ εὐχὴ
 πού θγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα ὧλων, γερόντων, νέων ἀρρένων καὶ
 θηλέων. Ὁ Παντοδύναμος νὰ τοὺς συμπαραστέχει καὶ νὰ τοὺς
 βοηθῇ. Νὰ τελειώσουν τὸ Ἱερὸ Ἑθνικὸ Ἔργον Τῶν. Λυποῦμαι
 πὺ ἡ ἡλικία μου εἶναι 80 ἐτῶν καὶ πρέπει νὰ κάμω (ρ ι -
 τ ἡ ρ) εἰς τὸ νὰ γράψω.

Σημειώνω όμως και ἐγὼ τὸ πρόγραμμά μου ὡς ἐκδότης τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἐφημερίδος τὰ κατωτέρω καὶ αἰτῶ εὐλαβῶς ὅπο τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει μας νὰ εὐαιρεσηθῇ κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ μᾶς τὰ χαρίσῃ. 1) Φέρρου - Μπὺτ Κρήτη — Κύθηρα — Γύθειο, 2) μία ἐπισκέπτρια μὲ ἔδραν Καρθουάδες, 3) Ἀποπεράτωσις τσιμεντοστρώσεως ὁδοῦ Ἀγίας Ἐλένης — Κουμάρο καὶ 4) Ἐπιδόσεις δι' ἐξέυρεσιν χώρου ποῦ νὰ ἀποτελέσῃ «Κέντρον Νεότητος Κυθρήρων» εἰς τὸ μέσον τῆς Νήσου.

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΑΘΗΣ

**Μίαν ἐπιστεύτριαν διὰ τὰ
ΚΥΘΗΡΑ**

Παρακολουθοῦμεν ραδιόφωνον καὶ τὸν Τύπον καὶ βλέπομεν τὰ μεγάλα ἔργα ποὺ γίνονται καὶ πῶς ἡ Ἑλλάδα καὶ κατέστη καὶ θὰ καταστῇ ἀνάμνη περισσότερον ὥραια, γεμάτη εὐμορφία ποῦ νομίζω ἐγὼ ὅτι, ἂν ἐγίνετο ἕνας διεθνῆς διαγωνισμὸς θὰ ἐβραβεύετο καὶ διὰ τὴν Ἱερὰν γῆν της καὶ διὰ τοὺς κατοικοὺς ποῦ ὅλοι εἶναι Θεοφοβοῦμενοι καὶ ἔχουν τὴν ἀγάπην καὶ φιλοξενία μέσα στὴ ψυχὴ τους ριζωμένη. Συνεχῶς βλέπομεν νὰ θεσπίζονται κυριολεκτικῶς θαύματα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Πρόεχει δεδαίως ἡ διομηχανοποίηση τῆς Ἑλλάδος μας, ἀλλὰ ἐν ἰσοτιμίᾳ εὐρίσκεται ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας καὶ ἐν χενικάῃς γραμμαῖς ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀγροτικῆς τάξεως καὶ καὶ ὑποστήριξις αὐτῆς. Θεσπίζονται ἐνέργειαι γὰρ ὑπηρεσίαι ποῦ μετέβαλον ριζικῶς τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω ζωὴν τοῦ ἀγρότου. Μὴ δημιουργουμένη

ὕπηρεσία καὶ ἡ ὁποία προσφέ-
ρει πολλὰ εἰς τὴν ἀγροτικὴν τά-
ξιν εἶναι αἱ ἐπισκέπτριαι.

Τὰ Κύθηρα δὲν ἐγεύθησαν ἀκόμη τοὺς εὐεργετικούς καρπούς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. Θὰ ἐπαρακαλοῦσαμεν, εὐλαδικά, τοὺς ἄρμοδιούς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ μελετήσουν τὸ ζήτημα.

Τυχὸν ἐγκρίσις περὶ διορι-
σμοῦ μιᾶς τοιαύτης Ἐπισκέ-
πτριάς διὰ τὴν Νήσον, με-
ῶν τὶς Καρβουνάδες (κέν-
τρον εἰς τὸ μέσον τῆς Νήσου)
καὶ ἡ ὁποία, ἐκεῖθεν θὰ εἶναι
εὐκόλῳ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος
καλοῦ συγκαίνωτου δικτύου
ὁδοποιίας θὰ ἐπικοινωνῇ με-
τὰ τὰ χωριά τῆς Νήσου, θὰ
προσέφερε σπουδαίας ὑπηρεσί-
ας. Θὰ ἦτο δὲ ἐπίσης εὐκόλῳ
αἱ τυχὸν ἀνάγκαι τῶν κατοί-
κων τῶν γύρω χωρίων τῶν
Καρβουνάδων ὑπαγόμεναι εἰς
τὴν ἀρμόδιότητα τῆς Ἐπισκε-
πτρίας διὰ τῆς ἐπισκέπτονται
κατ' οἶκον.

ΟΧΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ.
ΑΛΛΑ ΛΕΥΚΟΝ ΜΑΡΜΑΡΟΝ

Ἐγγραφα καὶ ἄλλην φορὰν καὶ γράφω καὶ τώρα πού εὐρίσκονται εἰς τὸ τέλος. Πρόκειται διὰ τὸ Γενικὸν Τριφύλλον ὡν Νοσοκομεῖον Κυθηρῶν καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἐξυτηρέτησιν τὴν ὁποίαν καθ' ἡμέραν προσφέρει στὸ Κυθηραϊκὸν λαόν.

Εἰς ἀπύπολλα περιπτώσεις θάνατος ἐσώθησαν ἀπὸ βέβαιου θάνατος. Τὸ ἴδρυμα αὐτὸ εἶναι τὸ στήριγμα τοῦ λαοῦ τῶν μόνιμων κατοίκων τῆς Νήσου, διότι ἐπαναπαύονται, εἰς τὸ ἐν περιπτώσει αἰφνιδιαῖον ἀσθενικῶν περιπτώσεων ὑπάρχει τὸ ἴδρυμα τὸ ὅποιον θὰ προσφέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας βοηθείας. Δὲν λησμονοῦμεν τὸ «γνήσιον αὐτὸν», ἀλλὰ παρὰ τοῦτο βλέπομεν τὴν Κρατικὴν στοργὴν εἰς τὸ ζωτικὸν αὐτὸ ζήτημα τοῦ Νοσοκομείου, εἰς τὸ νὰ εἶναι ἐπανδρωμένο εἰς τοὺς σπου-

δαιότερους κλάδους, πρὸς δὲ τὸ
συμπαθέστατον προσωπικὸν τοῦ
Ἰδρύματος Ἰατροὶ καὶ βοηθη-
τὴν προσωπικόν, νὰ καταβάλ-
ωσιν ὑφ' ἄλλων ὅλων αἱ προ-
σπάθειαι δι' ὅσας τὰς περιπτώ-
σεις. Οἱ κάτοικοι τῶν Κυθή-
ρων συνεχῶς ἐκφράζουσι τὴν
εὐγνωμοσύνην τοὺς πρὸς τὴν
Ἑθνικὴν Ἐπαναστατικὴν Κυ-
βέρνησιν μας, διότι τὸ σπου-
δαιότερον ἀγαθὸν γιὰ τοὺς μο-
νήμους κατοίκους τῶν Κυθήρων
εἶναι ἡ ἐπ' ἀνδρωσίς τοῦ Νοσο-
κομείου.

Τὸ πρῶτον στήριγμα εἶναι τὸ Νοσοκομεῖο καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι τὰ δευτερευόντα. Ὡς φειλῇ πολλὰ ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς καὶ πρὸς τὸν Πρωτεργάτην τῆς ἰδρύσεως τῶν κτηρίων τοῦ Νοσοκομείου μεθ' ὧν τῶν συνεργατῶν του, καὶ ὧν τῶν διαφοροτρόπως εὐεργετησάν-

